

Kdo škodí zoo?

Brněnská zoologická zahrada se po nástupu nového vedení v roce 1997 vydala na náročnou cestu přebudování zastaralé zoo na zařízení poskytující co možná největší komfort zvířatům a poučení i rozptýlení občanům. Za deset let se proměnila téměř k nepoznání. Vyrostly nové stěžejní expozice, z nichž tři – pavilon plazů Tropické království, výběhy Tygří skály a výběh vlků – získaly cenu Bílého slona za nejlepší expozici roku, udělovanou sdružením Česká zoo. Restaurace U Tygra se stala pro své originální řešení vzorem, jak o tom svědčí návštěvy odborníků z jiných zoo. Vznikla řada dalších menších expozic, jako je výběh koní Převalského či společný výběh paovců a dželad, které zvyšují přitažlivost zoo. Snad jediným dosud nevyřešeným pozůstatkem minulosti je pavilon opic. Zahrada se v tomto období také stala členem mezinárodních organizací EAZA a WAZA.

Počet zvířat k datu 1. 1. 1997 činil 450 kusů 123 druhů, k 1. 1. 2007 je to téměř dvojnásobek: 785 zvířat 210 druhů. Zastaven byl chov některých velkých šelem (lvi, jaguáři, pumy), jejichž expozice byly nevyhovující. Chov gepardů skončil proto, že zvířata se přestala rozmnožovat. (Jejich výběh byl přestavěn pro faunu Jižní Ameriky.) Nové druhy zahrada pořizuje podle Strategie rozvoje zoo, schválené zřizovatelem. Taktéž nové expozice se stavějí podle této strategie zapracované od roku 2006 do generelu. Plnění záměrů strategie závisí na možnostech městského rozpočtu, proto dosud nebyly realizovány všechny naše představy. Se svou soběstačností 33% se zoo řadí na 13. místo mezi 19 zahradami Unie českých slovenských zoo. Průměrný plat v Zoo Brno není fakticky tak nízký, jak vykazuje statistika – ta je totiž ovlivněna minimálními platy 60 pomocných pracovníků vysílaných do zoo Úřadem práce.

Informace některých médií o plýtvání a týrání v zoo skutečný stav značně zkreslují; zdá se, že původcům zpráv nešlo ani o hospodárnost, ani o blaho zvířat. Jako by byli vedeni zástupnými motivy – osobní záští či politickou objednávkou. Použitá metoda zkreslování, lidově nazývaná Kdo chce psa bít, ten si vždy hůl najde, tomu nasvědčuje.

Nepravdy a polopravdy je třeba uvést na pravou míru:

Zákaz nočního krmení mláďete takina byl vydán na základě chovatelských zápisů. Podle nich takin odmítal pít mléko, pil jen vodu a žral trávu. Příčinou úhynu byla sepse (otrava krve), která se rozvinula jako následek zranění na noze. To zavinila chovatelská chyba, kdy mláďe uniklo do sousedního výběhu mezi dospělá zvířata, kde pak došlo ke kolizi.

Adax zůstal sám a zoo nemá pro něj k dispozici žádný větší výběh. Zvíře nabízíme jiným zoo, někdy to bohužel nejde tak rychle, jak bychom si přáli. Osel somálský, který v tomto prostoru čekal na odsun také asi dva roky, se nakonec dočkal důstojného umístění v jiné zoo a my věříme, že se to podaří i s adaxem.

Přístřešek pro kozy v dětské zoo zmizel, když začala rekonstrukce stájí. V horkých dnech však mohou chovatelé kozy umístit na sousední zrušený ponydrom, který se nachází ve stínu stromů.

Kuřata na dětské zoo měla být pod stálým dozorem. Chovatelé je však bohužel často nechávali s návštěvníky samotné.

Vlci zůstali ve své expozici i v době začátku stavby nového výběhu, protože dosud dobře snášeli průjezdy traktoru s krmivem i dalších vozidel. Brali jsme v potaz i to, že každá změna místa pobytu působí na zvíře negativně. Zpočátku vlci přirozeně línali (bylo jaro), a když chovatelé oznámili příznaky stresu, ihned jsme vlky odsunuli.

Strunový průzor v bobřinci o ploše zhruba 2 m² se bohužel neosvědčil. Původně dostal přednost před skleněným, protože se na něm nesráží voda. Proti této technologii nikdo nevznesl námitky, nebyly také žádné zkušenosti s tím, jak bobři zareagují.

Vlčí skály musely skutečně být v jednom místě zasypány, ovšem na mizivé ploše. Při realizaci projektu v náročném terénu se vždy najde nějaká nesrovnalost, tomu lze málokdy předejít. Zasypání části skal bylo chybou stavební firmy, která tuto část díla zahradě neúčtovala.

Vozový park původně využíval čtyři nákladní vozidla. Jejich práci nyní zvládá jeden nákladník a jedna avie. Osobní vůz byl zakoupen za příznivou cenu 600 000 Kč a spolehlivě slouží 10 let. Obnova parku byla v průběhu posledních 10 let vždy prováděna se souhlasem města. Kontrola využitelnosti parku byla magistrátem provedena v roce 2004 a nebyly shledány žádné nedostatky.

Lávka z Kníniček, údajně nevyužívaná, není jen lávkou, protože současně plní důležitou funkci plotu, jehož stavba byla neodkladná. Využití pro průchod osob je vázáno na stavbu parkoviště, jehož odklad zoo nezavinila.

Poloha restaurace poblíž vchodu je výhodná, podobně bývá umístěna i v jiných zoo, například v Praze restaurace navazuje přímo na vchod.

Eduard Stuchlík